

GÖMÖR-KIS-HONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Tompá Mihály-utca 10. sz.
Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás.
Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.

Felelős szerkesztő:
KOMÁROMY ISTVÁN.
Kiadó laptulajdonos:
ID. RÁBELY MIKLÓS.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona.
Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.
A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petsor térfogata . . . 20 fillér.
Nyilttér sora 50 fillér.

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetést és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

Győzelmi jelek.

(Sp.) Ezelőtt három hónappal a száguldó kozákesapatok azzal a haditerv szerinti rendeltetéssel lepték el keleti Poroszország és Galiczia határszéleit, hogy félelmes hadseregeikkel csakhamar Berlinig és Budapestig nyomulva az angolokkal és francziákkal egyetértően itt fogják megkötöni a béke feltételeit.

A lefolyt három hónap keserű tapasztalatai megtanították a mindenható czárt, hogy haditerve kába álomszövés volt és jól felszerelt több milliós hadserege csak arra volt alkalmas, hogy annak állományából egy milliót lehetetlenné tegyünk; hatalmas ágyuparkjának több mint egy negyed részét pedig örökre elnémitsuk.

Három hónapi véres küzdelem után ide jutott az elbizakodott orosz hadsereg. De hogy sorsa mi lesz, annak eldöntését nem bízzák madame Thebere. E hiszteriás franczia dáma helyett beszéljenek a tények, a pozitívumok! Ezek bizonyító értékét egybevetve a lépten-nyomon elénk ötlő szimptomákkal, igazságunk és hazafiságunk érzetében, hadseregünk vitézségére támaszkodva, bizakodó reménnyel nézünk a jövő elé, mely talán már a közel jövőben meghozza a várva-várt és jól megérdemelt hősi diadalt.

Varsótól, Ivangorod és Przemyslen át Csernovitzig hatszáz kilométeres hadvonalban áll szövetséges hadseregünk. Varsót már 12 kilométer távolságból ostromolják hatalmas motorütegeink. A siker nem lehet kétséges. Nehány nap múlva Varsó már birtokunkban lesz. A hadi siker minden ponton felénk hajlik. Csernovitz kiűritése és az Ivangorod mellett levert hadosztályok felett kivívott eredményünk legjobb reményekre jogosítanak.

A hiteles harcztéri jelentésekkel megerősített tények és eredmények mellett olyan biztató szimptomák is tárulnak elénk, melyek betekintést engednek az ellenséges orosz hadvezetőség lelki világába; szimptomák, melyek az orosz hadsereg győzelmi reményének lemondásáról tesznek tanúságot.

Az orosz hadvezetőség döntő akcióját Przemysl várának megostromlásával és hat hadosztályának a kárpáti szorosokba való nyomulásával vezette be. Ezen akció folyamatán érkezett a czár az orosz főhadiszállásra azzal a kijelentéssel, hogy

a Galicziában küzdő orosz hadseregnek fővezérletét ő veszi át. A naiv atyuska szentül meg volt győződve arról, hogy a Kárpátokon áttörő orosz csapat benyomulhat országunkba; Przemyslt pedig rommá döntve, kedvező fordulatot teremt az oroszok hadviselésében. Ámde a Gondviselés úgy akarta, hogy a Kárpátokból óriási veszteséggel verjük ki a betört ellenséget. Przemysl ostromáról pedig negyven ezer orosz halott és ugyanannyi orosz fogoly tesz tanúságot. A renegát Dimitriew Ratkónak volt ez csufos veresége. Mire a czár huszonnégyóra lefolyása után, néhány szent kép kiosztása után vérző orrai távozott el a vilnai főhadiszállásról.

Ezután az óriási vereség után a hatalmas czár azt üzentte, hogy a jövő tavasszal ötmillió katonáját ő maga vezeti ellentünk és Boroszlón át egyenesen Berlinbe nyomul. Hogy a fehér czárnak ez a gonosz szándéka aligha fog sikerülni, arról tanúságot egy fogságba került orosz generális tett, a ki német nyelven a következőket mondotta: „két nap óta utazom Magyarországon és bámulok a felett, hogy mennyi katona és mennyi fiatal ember van itthon. Nálunk a 18 évtől az 54 életéig már mind a harcztéren van.”

De legeklatánsabb bizonyítéka az orosz hadvezetőség kétségbeesésének az az aljas és gazkisérlet, mely szerint egyik csapatparancsnokunk orvul való meggyilkolásáért nyolcvanezer rubel díjat tűzött ki.

Ez a nyomorult kocza-bandításág még a haramia-virtusban is a legutolsó és méltán sorakozik Princip gazságához, mely lényegében és tendenciájában teljesen méltó rokonlélekre vall.

Az összes tények és jelek kedvezők. Bizunk Istenben, ügyünk igazságában, saját vitézségünkben, hatalmas szövetségünkben, meg az — izlám megmozdulásában.

Nem egyszer megtörténik, hogy a beteg ember, kinek halálát órával keztkben várják tudós doktorok és nevető örökösök, egy nagyot nyújtózik s csak azért se hal meg, hanem újra erőre kap, s egészségesebb lesz, mint valaha.

Ezt a fordulatot észlelhetjük Európa „beteg emberén”, Törökországon napjainkban. Mikor a nevető éhes örökösök már a lélekharangot akarták huzatni, kapzsi karmokkal már az örökséget akarták szét-

huzcolni, a beteg ember erős ököllel közbük vág s megálljt parancsol a falánkoknak.

A rablóhadjárat ezinkosai: az ántánt hatalmak pórul jártak a halálos betegnek vélt Törökországgal. Feltámadt, lábraállt, s mérközni készül az ántánt hatalmaival.

Fegyverkeznek mindenütt, a hol csak mohamedánok laknak. Az Irás szent földjén, Palesztinában mozgósítás van, és e helyeken, a melyek három hitfelekezet számára szentek, modern módon folyik a mobilizáció. Trének végetérhetetlen vonala kaeskaringszik, gépfegyverek zörögnek és ágyuk kerekei vágnak mély és nehéz kocsinymot a hossza utakon, a melyeken máskor kegyes zarándokok keresték fel a keresztények, a zsidók és a mohamedánok jámbor és szent helyeit. A legszebb antik görögség emlékeitől aranyos kisázsiai partokon hajók süllyedtek el egy török naszad csodálatos és hősiesség önfeláldozása folytán. A fehér burnuszos beduinok harcra nyergelik fekete lovaikat, és fegyverbe szólította az atgán emir is az ő népét, a melynek a régi vallásharcosokra emlékeztető elszántságát fájdalmasan érezte meg már egy ízben lord Roberst, a kandahari győző. A magas hegy, a Himalája alján, ott, a hol a biblia mithosza szerint az emberiség bölcsője állt valamikor. Bokhara és Kiva emirje és kánja szent háboruba szólítja az ő színes népét a nyers hust evő angolok ellen. Egyiptomban lándzsát ragad a fellah, és az angolok el fogják veszíteni ezt az országot, a melyet hitszegés és árulás útján szereztek meg egykor, és a melynek még a régi halottait is elrabolták, az ó-egyiptomi mumiákat a londoni és a kensingtoni muzeumokba szállítják. Nem fog esendes maradni Marokkó sem, s megmozdul Tunisz és Algir is, Afrika egész északnyugati partvidéke, a hol a franczia akkor vetett lábat, a mikor az európai kontinensen lehetetlenné tették számára a további imperiálisztikus terjeszkedést.

Egy egész világ mozdul meg és három földrészt hoz rezgésbe az a puska-poros hordó, mely az Aranyszarv mellett robbant fel.

És a kinek hagyatékán osztozkodni készültek a falánkok, győzni fog és három nagyhatalmat foszt meg kincses bányáitól, féltett gyarmataitól.

Háborús helyzet.

A háboru napról-napra terjed, mint a futó tűz. Most itt, majd ott olvasunk róla, hogy tomvadozni kezd az alsó tűz, még egyelőre láng nélkül, de nemsokára aztán pislogni kezd az izzó zsarátnok és lángokba tör ki az országok égő teteje.

Igy van ez három hónap óta az egész világon. Először az öreg Európa alatt mozdult meg a föld, mintha egy iszonyu földindulás mozdította volna egymás ellen a külön-külön szövetségekhez tartozó országokat és népeket. Azután harapódzott a tűz tovább egyik tetőről a másikra, néha a szomszédéra, de néha átugrott egész földrészekre és a földgömb tulsó oldalán gyuladt ki valahol Ázsia tulsó szélén, vagy Afrikában. Ugy, hogy máig Amerikát kivéve, minden kontinens részesült a háboru pusztításában, sőt még Amerika északi részén Kanadának is van némi része benne, mint a britt birodalom egyik önálló részének.

A mult héten azonban hatalmasabb erővel lobogott fel egy régebben tomvadó zsarátnok a keleten, amely sokkal szélesebb körre terjeszti ki a háborut, mert hivatva van arra, hogy déli Ázsiát és északi Afrikát lángba borítsa s a Balkán félsziget országait újabb szinvalásra kényszerítse.

A török ágyuk eldördülése az orosz határokon és a Feketetengeren világraszóló fontosságú esemény, a mely most az érdeklődés színterén a legelső helyet foglalja el. Törökország, a „beteg embernek“ hirdetett volt nagyhatalom, a melyről már azt hitték, hogy Európa táblájáról le lehet törölni a számláját: most összeszedte magát és a kellő pillanatban szokatlan energiával szólott bele a háborus koncertbe. Először kijelentette, hogy a maga lábain akar járni és gyámnak,

TÁRCZA.

Én nem áldozhatok.

Elhagyta a falut sok millió, akit
Hívó kötelesség szava csatára vitt
Sápadt virágai szegényes viskónak
Mentek hívására egy rövidke szónak,
Mit elkialtott a szorongatott nemzet
S egy kezébe kardot, másba lobogót vett
A kicsi s a senki, kik mégis oly nagyok
S oh hazám én neked mit sem áldozhatok.

S ott védik oh, haza, szentelt határaid,
Lábuk alatt a sír, fenn a szurony vákít...
Villámlás kíséri s éjbe full az útja...
Százszor is leroskad és feltámad újra.
S itthon az árváknak s özvegyeknek könnye
Omlik mindhiába keserű özönbe:
Ők mennek meghalni a szent lázban vakok
S oh hazám én neked mit sem áldozhatok.

Talán, ha megjönnek az ősi lak helyén
Enyészet tanyázik és gyász ül feketén...
S a mezőn, mely egykor szeliden ölelte,
Kidőlt kereszt korhad össze vissza rendbe...
A pusztá ház előtt gyom nő a küszöbön,
Nem lesz aki várja, aki elébe jön;
Sötéten merednek reá az ablakok...
S oh hazám én neked mit sem áldozhatok.

Vagy akik még sirnak düledő rom alatt,
Szár az kenyérből sem jut nekik egy falat
S aszott kezüket ha imára kulcsolják,
Neved előtt hon, a kenyér nevével mondják
S talán megátkoznak s az Isten nevével
Üditő álmra este egy se tér el,
Felveszik létedért a kint, kárhozatot...
S oh hazám én neked mit sem áldozhatok.

tanítónak azt fogadja el, akit ő akar; azután a tolakodó orosz hajókat ágyúszóval utasította vissza a Bosporus környékéről, majd a Krim félsziget déli kikötővárosait kezdte hatalmasan bombázni. Evvel egyidejűleg a Kaukázustól délre összegyűjtött nagyobb seregével visszaverte az orosz csapatokat. Egyiptom felé is erős hadakat küld az angolok ellen, akik azt az országot jogtalanul gyarmatuknak nyilvánították. A héten már angol és francia hajóhadak is jelentek meg a Dardanellák körül, de a török tüzérség azoknak is olyan feleletet adott, hogy hajóik eltűntek a látóhatárról.

Ezek a gyors és energikus mozdulatok és operációk azt sejtetik, hogy Enver pasa vezetésén kívül még a német tanítómesterek tudományát is kezdik a vitéz törökök elsajátítani.

Adja Isten, hogy sikerüljön az ő háborujok is, mert ők is az igazság mellett harcolnak s a mi oldalunkon állanak. Őket is lenézték, elnyomták, föl akarták osztani a koncra éhes szomszédok, kivált az oroszok, a kiknek birodalmi hagyomány az, hogy Konstantinápolyig nem lehet megállni s minket is azért támadtak meg, mert Konstantinápolyba Bécsen és Budapesten át visz az út.

A török háboruja a mi szempontunkból két okból is hasznos: először le fog kötni jókora orosz sereget, másodsor megakadályozza azt, hogy az orosz kelet felől elláthassa municzióval Anglia és Franciaország. Sőt még egy harmadik jó oldala is lesz. A török ugyanis mint a mohamedán világ vezére szerepel. Háboruja a vallási testvériség révén lángra gyújthatja Ázsia és Afrika mohamedán népeit: a perzsákat, afgánokat, turkokat, India mohamedánjait, Egyiptom, Tunisz, Algir, Marokkó és Szudán népeit, akik vagy az orosz ellen segítik a törököt,

Én nem áldozhatok; jaj, engem megtépett.
Régen kifosztott az útonálló végzet.
Míg a tusakodás csoda-képét nézem,
Könnyem árja hull a tehetetlenségben;
Lelkem fel fel törve iramlík előre,
Hol vér harmatozik az ősi mezőre...
S magam tenger kinban a földre roskadok:
S oh hazám én neked mit sem áldozhatok!
Telek A. Sándor.

A mi Jánosunk.

— Irtá: JÓKÖVY EMIL. —

...Nem tűzött vitézségi érdem senki a mel-
lére..... Nem volt ünneplésben része..... Még
csak a kórházba sem juthatott, hogy vérző
homlokát az angyali kezek bekötözhatték volna.
Ott vérzett el a komitácsik pusztuló hazájában.
Elhantolták a többi halottal együtt..... s egy-
gyel megszaporodott gömöri hőseink száma.....

Nyugodj békében Jánosunk! Legyen pihe-
nésed csendes..... Az átkozott szerbek véráz-
tatta földjén nyugvóhelyedből ártatlan szelid
virágok nőnek majd ki s ezeknek dicsőimpu-
szát elhozza hozzánk is, Forgácsfalvára, a dicső-
séges csaták suttagó szellője s utolsó üzenete-
det megérti gyászoló hitvesed, kis árvád, szü-
leid, testvéreid, egész atyafiságod..... Megért-
jük mindnyájan..... Az egész falu..... S vitéz
emléked élni fog, a mig csak falucskánk léte-
zik.....

* * *

Póttartalékos volt a forgáchfalvai tót fiu: a
mi Benyus Jánosunk a 25. cs. és kir. gyalog-
ezredben..... Még nem is régen két hónap alatt
kellett megtanulnia azt, amire bajtársainak há-

vagy az angol és francia uralom ellen
föllázadva, lekötik a hármass entente ere-
jét, úgy, hogy megkönnyítik német szö-
vetségeink munkáját is.

A török beleszólás tehát hasznos és
igazságos. Ha amazok idehurezolták Ázsia
és Afrika színes népeit, most mi mellettünk
önként harcolnak jól felfogott saját ér-
dekükben a mohamedán népek.

A harcztereken elég jól áll a mi dol-
gunk. Hiszen a vérmes reményeket nem
elégitheti ki, mert azok azt mondják:
„kapitány ur, vágjuk le mind s gyerünk
haza, kérem alássan;“ Csakhogy az orosz
nagyon nagy tenger, az még fog egy
ideig hullámozni, a mig meg tudják fé-
kezni.

De ne csüggedjünk; igen szépen ha-
ladunk a siker felé. Tessék csak elol-
vasni a német lapokat, mint áradoznak
a dicsérettől, hogy a derék, vitéz és okos
osztrák-magyar hadvezetőség eddig na-
gyon jó és hasznos szolgálatot tett avval,
hogy a háborut hetekig elhuzta, Lem-
bergnél nem engedte magát tönkretétetni
a tulerő által, hanem a kellő pillanatban
visszavonulva, semmit el nem sietve, meg-
mentette német szövetségesét az orosz
főhaderő benyomulásától s aztán avval
egyesülve támadólag lépett fel úgy, hogy
Przemysl el nem esett. Ez a két hóna-
pos kergetősdí az orosz és osztrák-magyar
seregek közt igen nagy érdemünk a né-
metek előtt, a miért ők nagyon halásak.

Most pedig Galicziának jó fele és
Bukovina vissza van foglalva, hadaink
több helyen verik és tüzik az oroszokat.

Lengyelországban ugyan egyelőre nem
váltak be vérmesebb reményeink Varsó
bevételéről, de ott is jól megvetettük a
lábunkat mi is, a németek is két helyen
s ha eddig nem műveltek is lehetetlen
és csodás dolgokat, de a siker reményével
harcolnak az orosz ellen orosz területen.

Az oroszok vesztesége igen nagy. Ed-

rom évi idő jutott. És glóriásan bizonyította be,
hogy a rövid idő is elég volt neki a nehéz
leccke megtanulására... Kitünően felelt... Felebb-
valói megdicsérhetnék érte... ha feleletét hallot-
ták.. látták volna..... De csak hárman feküd-
tek a sánczban... ő, Csavaj János és Elek Jó-
zsef bajtársai..... Csavaj János megsebesült...
haza küldték s ő mondta el a mi Jánosunk
rövid, kitünő, vitéz cselekedetének történetét.....

.....Vasárnap volt, szeptember 13-ika.....
Hárman feküdtünk egymás mellett a szerbek
földjén..... Sivitott fejünk felett az ellenséges
golyók zápora..... Közelébb húzódtunk egy-
máshoz mindhárman..... Benyus János — ki
tudja hányadikra már — egy szerb tisztre irá-
nyította manlicherét..... Tudta ő jól, hogy kire
kell először célózni..... A szerb tiszt abban
a perczen hanyat vágódott..... Jánosunk jól
talált... s büszkén mutogatta két társának a
halott helyébe lépett másik tisztet..... „Most
arra a másikra célzok fiuk“... s löni akart, de
fegyvere csütörtököt mondott. Ekkor elvette
Eleknek a fegyverét s azzal célzott..... És a
mikor a célzáshoz kissé felemelte fejét,... egy
otromba szerb golyó homlokán találta..... Dél-
előtt fél 11 óra volt..... Mi ketten mozdulat-
lanul feküdtünk mellette..... Éreztem vonagló
lábának rángatózását... Láttam vérezni homlo-
kának sulyos sebét... Nem vivódott egy fél
óráig sem a dicső halállal... Meghalt..... „No
nekem végem van fiuk, tiszteljétek.....“ ezek
voltak utolsó szavai s lelke odaszállott a Ma-
gyarok igazságos Istenének ragyogó trónja elé.

...Nemsokára egy tisztünk érkezett hozzánk.
Elvette tőle 8 korona pénzét és „halálczéduláját“...
Alig tett azonban a hadnagy ur pár lépést, egy
lövés... s ő is holtan terült el a földön.....
Délután volt már, mikor egy másik tiszt ur

dig a 3 hónapos háboruban több mint egy millió embert vesztettek halottakban, sebesültekben és foglyokban. Az erdő tehát ritkulni kezd. — Ágyut is ezernél többet vettek el tőlük s kérdés: muni-cióval ők győzik-e tovább egyetlen gyárral, vagy mi a magunk, a németek és Belgium iparának műveivel? Vagy ez talán nem is olyan kérdés!

A szerbeket Boszniából teljesen ki-verték és két oldalon betörve országukba, mindinkább döntő csapás elé viszik a nyomorult országot, a melyet már minden segítségtől elzártak.

A németek újabbán többet hallatnak magukról Franciaországban. Ugy látszik, lassanként meg fog törni a francia ellenállás ereje és akkor egyszerre, rohamosan fognak győzni kitartó harczaik után. Külföldi lapokból máris olyan békefeltételek olvashatók, a melyek a németek nagy győzelmét elismerik a francziák fölött.

A mi ügyünk és a németek ügye tehát jól áll, a mit a pénzvilág bizalma is tanúsít. Legyünk csak türelemmel, majd hallunk nagyobb eseményekről is, de mindenre bizonyos idő kell.

Az újabb híreket itt közöljük:

BUDAPEST, nov. 5. Országos központi hitelszövetkezet a küszöbönálló állami kölcsön kibocsátás iránt érdeklődő kizsáka közönséget lelkesítő felhívással tájékoztatja a nemzeti kölcsön ügyéről, első eset, hogy államunk közvetlenül az egész néphez fordul kölcsönért, a melyet nem ajándékul kér, nem is adót kíván. — Szövetségeink szintén óriási összegeket kaptak népeiktől. A német nép első szóra négy és fél ezer millió márkát kölcsönözött az államnak a háboru céljaira. — Mindenünkért: földünkért, vagyonunkért, népeinkért, gyermekeinkért küzdő hű katonáink történelmi munkájáért, sikereinek lehetőségeért kell hozni nekünk itthonmaradtaknak is áldozatot. — Első eset, hogy vidéken falvainkban az állam a hitelszövetkezeteinkre bizza a nagy nemzeti kölcsön gyűjtését. Hivatalos aláírásunk helye lesz az országos központi

jött. Megint ez szedte el az elesett tisztársnál levő holmit és eltávozott tőlünk... Én Elekkel késő éjjelig az elhunyt János mellett feküdtünk. Elek éjszaka eltűnt, nem tudom mi lett vele. Én is elhagytam a szomorú helyet, mert a parancs tovább szállított... Keresztet vetettem Jánosra s egy Miatyánkot mondtam el érte... Pár nap múlva jobb karomon én is megsebesültem, haza küldtek még 14 napra gyógyulni.

*

Igy mondta el a bajtárs Jánosunk hősi halálát most vasárnap a mise után nekünk a templom előtt... Benyus Ádám a szomszédom, a mi Jánosunk apja keservesen siratva fiát megy a templomból hazafelé... Hozzá megyek... vigasztalom... Egy percze meghallgat... azután szó nélkül zokogva ballag tovább... A szomorú hajlékban már megtudták, hogy a jó, derék János az édes magyar hazáért vérzett el a nyomorult, gaz orgyilkosok végsőt vonagló áldatlan földjén...

*

...Ne aludj sokáig vitéz Jánosunk! Ébredj fel!!! Nézzen le nemes lelked a győzedelmesen hazasiető bajtársak lelkesülő seregére s meglátnod, hogy az istentelen, gonosz fajzat elvette méltó büntetését... Ezredednek babérkoszorúval díszített zászlaját szüzen, diadalmasan hozzák haza a fiuk... A magyar győz... s a magyar haza büszke méltósággal lép a világhatalmak magas polczára... Te pedig édes Jánosunk, élni fogsz közöttünk... Ragyogó példának marad meg neved iskolánk megszentelt falai között is... És örök axioma marad a régi mondás: „Exempla trahunt.”

hitelszövetkezet. — Gyűjtőhelyei lesznek az ennek kötelékébe tartozó hitelszövetkezetek mindenki számára, akár szövetkezeti tag, akár nem; de jól jegyezzük meg — hangoztatja a felhívás — hogy ez most nemcsak szövetkezeti akció, hanem mindenüvé kiterjedő nemzeti akció. Készen kell várni a jelszót, melyre megindul a kölcsön aláírás az egész hazában és lelkesen várjuk. Rövid idő alatt nagy munkát kell végeznünk, mert aláírásra a kihirdetéstől kezdve csak egy hét fog rendelkezésre állani. Meg kell értetnünk egyszerűbb honfitársainkkal is, hogy elrejtve őrzött pénztárcájukat a magyar állam ígéretének szentsége adja meg. Meg kell értetni, hogy az elrejtett pénz nem kamatozik. Állami kölcsön kötvény kamatozása busás, arra való kölcsön és kötvény esetleges eladása biztosítva van. Kötvények kamatai után semmiféle adó vagy illeték nem fog járni és már most *figyelembe veendő, hogy moratoriumra való tekintet nélkül ki kell fizetniök a pénzügyetnek olyan takarékbetét összegeket, amelyekkel állami kölcsönkötvény vásároltatik.* A közönség tájékoztatására szánt nyomtatványok és körlevelek mielőbb kiadatnak.

BUDAPEST, nov. 5. Hivatalos. Az északi hadszíntéren hadműveleteink tegnap is tervszerűen folytak le anélkül, hogy az ellenség csak legesekélyebb mértékben is zavarta volna. Wystok torkolatánál délre csapataink az oroszokat, kik a San nyugati partján vetették meg lábukat, összes állásaikból kiverték, itt több mint ezer oroszot foglyul ejtettünk és géppuskákat zsákmányoltunk, hasonlóképpen a Stryj völgyében sem volt már képes az ellenség tovább támadásainknak helyt állani. Itt ötszáz oroszot fogtunk el és egy géppuskás-osztag és egyéb hadianyag jutott birtokunkba.

BERLIN, nov. 6. Nagyfőhadiszállás jelenti: Iprestől északnyugatra és délnyugatra támadásunk jól halad előre. Labasse mellett, Arrastól északra és az Argonnesokban is területet hódítottunk. Fontos támpontot vettek be csapataink Bruleben, Saint Micheltől délnyugatra, miközben a francziáknak súlyos veszteségeket okoztak. Keleti hadszíntéren lényeges dolog nem történt.

KONSTANTINÁPOLY, nov. 6. Főhadiszállásról. Keleti határunkon csapataink az egész arcvonalon érintkezésben vannak ellenséggel. Szmyrnai kikötőben három nagy angol hajót, valamint több kisebb angol és francia gőzöst lefoglaltak és a hajó személyzetét fogságba ejtették. Bagdadi angol és orosz konzulátusokon folytatták a házkutatást. Eddig lefoglalt tegevereken kívül 16 manlicher- és mauser-fegyvert, 32 revolvert, 850 fegyver és 170 revolvertöltényt, valamint 15 szuronyt foglaltak le. Angol nagykövetségen, valamint az itteni francia saint Benotte iskolában drótnélküli táviróhoz való készüléket találtak. „Agence Ottoman” hivatalosan jelenti: vitéz lovasságunk tegnap összeütött orosz kozákokkal, megverte és visszavonulásra kényszerítette az oroszokat. Lovashadosztályaink ellenséges hadsereg utóvédjét szorongatták.

BERLIN, nov. 6. „Vossische Zeitung” Athénból: Lemaoszból jelentik: hogy az angol francia hajóraj tegnapelőtt éjjel Kun-Kale erődhez közeledett a Dardanellák ázsiai oldalán, de az erődből leadott vaklövés után visszavonult. Tegnap reggel megkezdték a hajó bombázását, mely rövid megszakítással délig tartott. Itteni lapok úgy vélik, hogy nem a tengerszoros forszírozását célozták, mely előtt három nagy angol páncélos hajó, három czirkáló, tizennégy torpedónaszád és több kisebb hajó horgonyoz. Berlieni lap jelentése szerint Törökország összes bolgár hadi és kereskedelmi hajóknak szabad közlekedést engedett a Fekete tengeren. Ezt a Szófiából érkezett jelentést felette nagy fontosságúnak tartják.

BERLIN, november 6. Hivatalos angol sajtóiroda jelentése szerint november elsején egy czirkáló hajórajunk kínai partok közelében a „Monmouth” angol czirkáló gőzöst megsemmisítette és a „Good Hepe” czirkáló gőzöst súlyosan megrongálta, a „Glaszow” kis czirkálónak sikerült elmenekülnie, noha megsérült. Német hajók közül résztvettek e harcokban: „Scharnhorst” és „Gneé Senan” czirkálók, továbbá a „Nürnberg”, „Leipzig” és „Dresden”

kis czirkálók, a mi hajóink nyilván nem szenvedtek kárt.

BORDEAUX, november 6. Franciaország Törökországnak megüzente a háborut.

BUDAPEST, november 6. Tegnap északon a harc szünetelt. Hadseregünk mozdulatai ugy Orosz-Lengyelországban, mint Galicziában tervszerűen lefolynak anélkül, hogy ellenség zavarná; ha helyzetünk helyi előnyei daczára az arcvonal egyes részein már nyert területet oroszoknak átmenetileg ismét átengedtünk, ezt az általános helyzet indokolta.

A téli háboru borzalmai ellen katonáinknak prémre van szükségük, akiknek van, küldjék e címre: Hadsegélyző hivatal Budapest, Váci-utca 38. — A posta ingyen szállítja.

Katonák hadba vonulása.

A „Gömör-Kishont” című helyi lap, mint a kialakult közvélemény hangcsöve, felemelte szavát a hadba vonultak elszállítására alkalmával tapasztaltakkal szemben; mint a közvéleménynek hivatott irányítója pedig a következőket kívánja olvasó közönségének tudomására juttatni:

Helyőrségünk ezredes parancsnoka hivatalos ügyben Szatmár városába utazván, öt napot töltött állomásától távol és a parancsnoki tisztséget az akkor Rimaszombatba érkezett őrnagynak kellett átadnia. Ezredes ur a kiképzett legénység harcztérre vezényelését Szatmáron tudta meg s már haza nem térhetett az elindításhoz. A katonaságnak elvonulása viszont d. u 4 órára volt megállapítva.

A helyi viszonyokkal és körülményekkel ösmeretlen őrnagyparancsnok ur nem tudta azt, hogy a hadba vonulandók számára zászló készített s nem tudta azt sem, hogy a lakosság a sereget vacsorával óhajtja ellátni és a zászló léteéről csupán az indulás napjának délutáni óráiban értesült. Így történt aztán, hogy a zászlóért a nagy sietségben csupán egy szakaszvezetőt küldhetett; valamint ez az oka, hogy a zászló átadásánál a szokásos ünnepek meg nem tartattak; minthogy pedig a 4 órára jelzett vonat csupán 6 óra 20 perczkor érkezett meg, ez okból kellett a katonaságot a város különböző helyein készenlétben tartani s ez az oka annak is, miszerint a lakosság hazafias érzelmeiből összehordott enni valók is csak 7 óra körül az esti homályban voltak szétszathatók.

Megnyugtanni kívánjuk tehát a város lakosságát a felől, hogy nem az őrnagy ur avagy a parancsnokság gondatlansága avagy nemtörődömségében, hanem abban keresendő oka az ünnepélyesség elmaradásának, hogy a katonaság elvonulása egészen váratlanul rendeltetett el; de legkülönösebben bizonyossá óhajtjuk tenni lovag wiatrowicei Wiktor Tade cs. és kir. kamarás, ezredes urat, hogy a fenti cím alatt közzé tett közlemény nem kívánta személyét és eljárását kedvezőtlenül és illetéktelenül bírálgatni; nem pedig annál kevésbé, mivel parancsnokságának ideje alatt ugy személyes magatartásával, valamint a hatóságokkal való érintkezése által közönségünk teljes megelégedését és rokonszenvét érdemelte ki.

Szerkesztőség.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT“ kiadóhivatala

Uj egyházmegyei gondnok. A gömöri református egyházmegye gondnoki széke Bornemisza László lemondásával megüresedvén, az egyházmegye presbiteriumai november 1-ig adták le szavazataikat a megüresedett szép tisztség betöltésére. A szavazatokat november 4-én bontotta fel egy e célra kiküldött bizottság Rimaszombatban az esperesi hivatalban, s örömmel állapította meg, hogy a mint az előre is látható volt, a bizalom vármegyénk kiváló alispánjának személyében: *Lukács Géza* egyházmegyei világi tanácsbíróban központosult, a ki erre az állásra nagy munkabírással, pártatlan igazságszeretettel és egyháza szolgálatában eddig tanusított odaadó buzgóságával szinte predestinálva volt. Megválasztása nyereség nemcsak a gömöri református egyházmegyének, de a tiszáninneni egyházkerületnek is, melynek díszes gondnoki karát az ő illusztris személye méltóképen egészíti ki. Ad multos annos.

Legfelsőbb elismerés. A hadsereg főparancsnoksága elrendelte, hogy Márkus és batizfalvi *Máriássy László* kassai 5. honvédszázadbeli főhadnagynak, — *Máriássy László* vármegyei árvaszéki elnök derék fiának — az ellenséggel szemben a harctéren tanusított hősiességéért a legfelsőbb elismerés fejessék ki. Megirtuk, hogy a háboru elején a vitéz főhadnagy az északi harctéren megsebesült, azóta azonban újra visszament ezredéhez és hősiessé harcol. A legfelsőbb elismerés híre őszinte örömet keltett nálunk, hol a *Máriássy-család* közszeretettnek és tiszteletnek örvend.

Kirendelés. Lapunk felelős szerkesztője: *Komáromy István* vármegyei másodfőjegyző, a betegség miatt szabadságot garami főszolgabíró ideiglenes helyettesítésére: *Nándorvölgyre* rendeltetett ki.

Kinevezés. A király *Madarassy Gyula* rimaszombati kir. törvényszéki jegyzőt ugyan ezen törvényszékhez albiróvá nevezte ki. A kinevezés, mely fiatalságunk és bíróságunk ezen tehetséges és törekvő tagját érte, városunkban őszinte örömet keltett.

Kinevezés. A helybeli m. kir. adóhivatalhoz *Striczky Árpád* főellenőr a jelenlegi VIII. fizetési osztályban való meghagyással pénztárnokká neveztetett ki. Az új hivatalfőnök kiváló pontosságáról és lelkiismeretes buzgóságáról általában ismeretes, s kinevezése széles körökben kelt méltán örömet.

Lelkészválasztás. Szalócson november 1-én ment végbe a ref. lelkészválasztás. Hat pályázó közül *Molnár Sámuel* pelsőczy származású, jelenleg radostyáni segédlelkész választott meg.

Reformáció emléke. Az idén a mult vasárnap (nov. 1-én) tartatott meg a reformáció emléknapija, amelyet a templomokban ünnepeltek a protestáns felekezetek a rendes vasárnapi istentisztelet keretében úgy az ág. ev., mint a református templomban, a hol az Úrvacsoraosztással kapcsolták egybe az ünnepet.

Köszönetnyilvánítás. Azon őszinte meleg ragaszkodás és szeretetteljes gondoskodás, mellyel városunk derék és hazafias gondolkodású s érző szívvel megáldott jótékony közönsége a városunk falai között tartózkodó szatmárnémeti 5. ik gyalogezred pótzászlóaljának időnként hadba induló csapatait elhalmozza, élénk visszhangra talált a zászlóalj derék s általános közkedveltségnek örvendő tisztikarában. Ez a hivatása magaslatán álló tisztikar nemcsak minden alkalmat megragad, hogy a város lakossága érdekei zavarása nélkül oldja meg egy szükség elhelyezés közepette fölülte nehéz feladatát, a veszélybe jutott édes Haza védelmére hivatott friss katonai erők kiképzését, hanem gondja van arra is, hogy velők szemben a lakosság részéről megnyilvánult minden figyelmet

a legnagyobb gondossággal igyekezék honorálni s gavalléros udvariassággal megköszönni. Folyó hó 3-án is a zászlóalj rendkívül figyelmes parancsnoka: lovag wiatrowicei *Wiktor Tóde* cs. és kir. kamarás, ezredes egy tisztü küldöttség élén, melynek tagjai voltak: *Strömpl* Viktor kapitány, *Nyegrei* Jenő főhadnagy, *Morvay* László hadnagy és *Szabó* Elemér hadnagy megjelent városunk polgármesterénél s legmelegebb köszönetét fejezte ki mindazoknak, akik a folyó hó 27-én hadba vonult menetzászlóalj gyönyörű lobogójának elkészítése, annak költségei összeadása, valamint a hadba vonult legénység megvendégelése alkalmával közreműködtek. Szép szavakkal ecsetelte a rendkívül előzékeny gondolkodású parancsnok, hogy mennyire jól esik a vért és életet áldozni kész katonának a közönség spontán megnyilvánuló figyelme s beczéző szeretete s azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy az a derék zászlóalj, mely legutóbb a hadba ment, lelkében a hála és megértés szent érzelmeivel fog a lelkes honleányok gyöngéd kezéből kikerült szép zászló alatt küzdeni a Hazáért és Királyért s hogy igyekezni fog minden erejével azt dícsőségesen megőrizni és visszahozni. Segitse őket ebben a nemes céljuk elérésében a Mindenható Isten támogatásával a hadi szerencse, azok pedig, kiket a figyelmes parancsnok köszönő szavaiból rész illet, vegyék azt át ezuton azzal a tudattal, hogy hazafias buzgalmat s bőkezű áldozatkészségüket derék katonáink mindenkor a legteljesebb hálaérzettel méltányolják.

Az új hadikölcsön. A m. kir. kormány a legközelebbi napokban hadikölcsönt fog felvenni, mely célból 6%-os kötvényeket bocsát ki. — Midőn e nehéz napokban a kormány e kölcsön jegyzésére az ország polgárait felszólítja, bizton reméli, hogy a honszerető közönség sietni fog — mindenki a maga viszonyaihoz mérten — ezen elsőrangú kötvények beszerzésével hozzájárulni ahhoz, hogy a haza becsületeért vívott háboru pénzülszükségeit megfelelő módon fedeztessenek. — Ugy, mint szövetségünkönél Németországban láthattuk, kétségtelenül nálunk is mindenki megfogja tenni a maga kötelességét e tekintetben is, mert hazafias cselekedete mellett a saját érdekeinek is szolgál, midőn ezen előnyös kamatozású, kiváló befektetésű papírost vásárolni fogja. — Az új kibocsátású papírok előjegyzésére a *Rimaszombati Takarékpénztár* nyilvános aláírási helyül van kijelölve és ezen intézetnél a hadikölcsön-kötvények az eredeti feltételek mellett lesznek beszerezhetők. — A hadikölcsönre vonatkozólag a *Rimaszombati Takarékpénztár* a legkészségszebben nyújt minden irányban tájékoztatást.

Gyászmise az elesett hőskért. November 3-án a rimaszombati róm. kath. templomban — mint országszerte mindenütt — requiemeket tartottak a harctéren elesett katonákért. A gyászisteniszteletre fölvonultak a vármegyei tisztviselők *Lukács Géza* alispán vezetésével s a kir. törvényszék, pénzügyigazgatóság, a város, a tanügy képviselői és a katonaság. Az ünnepies requiemet és a liberát *Széman* Endre prépost celebrálta nagy segédlettel. Mise közben offertoriumra egy külön alkalmi betétet énekelt *Uthy* Antal kántor, a melynek szövegét alább közöljük:

Népek s országok Istene!
Figyelj imádságunkra,
Királyi trónod fényéből
Tekints áldozatunkra;
Szívvel nyújtjuk ezt mi neked
Azoknak emlékére,
Kiknek hazánk szent ügyében
Csatamezőn folyt vére.

Kik a nehéz harcok alatt
Mint vitézek elestek,
Elhunyt hő katonáinkért
Hiveid esedeznek;
Hallgasd meg imádságunkat
Kik elődbe borulnak,
Áldozatunk vedd kedvesen,
Melyet most neked nyújtunk.

(Ismétlés.) Sirjainknak szent földjében
Nyugosztald meg testöket;
S a dícsőség babérrájával
Koszoruzd meg lelküket.

Járványbizottság ülése. A városi kolerajárvány bizottság folyó hó 7-én dr. *Kovács* László polgármester elnöklésével ülést tartott, melyen az óvintézkedések minél szélesebb mederben való keresztülvitele képezte a megbeszélés tárgyát.

Hadisegély-bélyegek. Annak idején hirt adtunk arról, hogy a postaigazgatás az özvegyek és árvák részére külön hadisegély postabélyegeket hozott forgalomba, még pedig egyelőre 5 és 10 fillér értékben olyformán, hogy ezek mindegyike után az eladás alkalmával a frankójegy értékén kívül a vevőtől még két fillér beszédendő. A szóbanlevő jótékony célra a postaigazgatás az „árvabélyegek“ elnevezés alatt ismert bélyegeket használta fel. Amint értesülünk, a szóbanlevő árvabélyegek felhasználásával kiadott 5 és 10 filléres hadisegély bélyegeken kívül most az árvabélyeg többi értékfajai is mint hadisegély bélyegek kerültek forgalomba. Ezekre is a „Hadisegély özvegyeknek és árváknak kettő (2) fillér“ jelzés van nyomva. Mig az 5 és 10 filléres hadisegély bélyegeket minden postahivatal és értékeztikáros köteles árusítani, addig a többi értékfajokat csak a postahivataloknál kapni. — *Használjunk tehát hadisegély-postabélyeget.* Ahányszor levelezőlapot vagy levelet adunk postára, gondoljunk derék katonáink hátramaradottjaira és ne sajnáljuk azt a két fillér többletet, amely el nem éréséhez hozzájárulunk. Ne felejtjük el, hogy nemcsak a 100 és 1000 koronás adományok biztosítják a magyar társadalomban megindult jótékony célú akciót, hanem tartunk szem előtt, hogy épen ez a két fillér, amely még a szegény ember zsebében sem terheli meg, óriási összegeket tehet ki, ha milliók és milliók gyűjtik.

Megnyílik a főgimnázium. Holnap, hétfőn megkezdődik a rimaszombati főgimnázium tanítása a leányisk. emeleti részében; ugyanannak az épületnek alsó helyiségében helyezték el a főgimnáziummal kapcsolatos tápintézetet.

Főpásztori körlevél. Megjelent *Balás* Lajos roznányi püspök folyó évi XXIII. ik sz. főpásztori körlevele, a melyben utasítást ad a háboru ideje alatt teljesített egyházi működésről készitendő naplóról és jelentésről. A háboruban elesett katonák külön sírhelyére utasítást ad. Ajánlja az „Orsz. Állatvédő Egyesületet.“ Közöl egy közoktatásügyi miniszteri rendeletet arról, hogy az állami elemi népiskolákban a nem magyar anyanyelvet kiegészítő nyelvül lehet használni. Lelkészi korpótlékra vonatkozó miniszteri döntést közöl. Az október havi esti ájtatosságokat a háboru ideje alatt lehetőleg továbbra is meg kell tartani. Jelenti *Gleidera* Géza cz. apát salgótarjáni esperes-plébános elhunytát. A megürült plébániára decz. 10-iki terminussal pályázatot hirdet.

Még egyszer a drágaságról. Egyik budapesti napilapban olvassuk, hogy Eperjesen véget vetettek a szertelen drágaságnak, mert a hatóság megállapította az árakat. Ha ott lehetséges ez, miért nem lehet minálunk hasonlóan cselekedni?

Koleraeset Rimaszombatban. Városunkban tegnap kidobolták, hogy koleraeset fordult elő és a lakosság figyelmét fölhivták a házak környékének tisztántartására. Ezek az óvintézkedések igen hasznosak, de figyelmébe ajánljuk a városi hatóságnak az utcák és terek tisztántartását és a gyalogjárók melletti szabad csatornák (csurgák) fertőtlenítését mésszel, mert azok több utcában igen sok kívánivalót hagynak fenn.

Apolló-színház. A helybeli mozi szerdán, szombaton és vasárnap érdekes programmal szokott előadni s a katonák számára külön időben tart előadást. Legújabb programjának kiválóbb pontjai: „Jótét helyébe jót várj“, az amerikai szabadságharcból. „Az asszonyregiment“, humoros vígjáték. A legújabb eredeti harctéri film.

Vigyázatlanság a gépnél. Perjésén f. hó 2-án súlyos baleset történt. *Gorta* Andrásné 3 és fél éves kis leánya a zabcséplésnél alkalmazott géphez ment s a fogaskerek elkapta a kis leány ruháját és a szerencsétlen gyermeket magával ragadta. Életveszélyes sérüléseket szenvedett a kis leány s beszállították nyomban az itteni kórházba.

A polgárórség. A városi tanácshoz *Badiny Gyula* rendőrkapitány részletes jelentést adott be e héten a polgárórségnek aug. 1-től november 1-ig teljesített szolgálatáról. Örömmel és elismeréssel állapítjuk meg, hogy az órség 36 tagja és pedig: *Szoyka Pál, Stoltz Dezső, Gál Mátyás, Singer Arthur, Péter Zoltán, Neumann Herman, Lefkovits Ferencz, Vietórisz Sámuel, Kozma Ármán, Kovacsik Gyula, Lakatos Géza, Telek Sándor, Sipos László, Kovács József, Lang Vilmos, Dániel Ferencz, Nagy Sámuel, Pásztor László, Haas Béla, Sümegi Vilmos, Gotthárd Bálint, Rábely Károly, Frommer Herman, Melcer Viktor, Spitzstein Salamon, Kiss Károly, Ács József, Judovits Sándor, Szokolai János, Reinitz Péter, Pósa Dániel, Róth Dezső, Tengely Ferencz, Hagelbauer György, Köhalmi Kálmán, Dusek András* a behívóra pontosan megjelent és önként elvállalt kötelezettségének lelkiismeretesen megfelelt. 66 jelentkező volt olyan, ki a behívásra egyszer vagy kétszer nem jelent meg; hisszük, hogy ez is csak azért történt, mert az illetők vagy távol voltak, vagy betegségük akadályozta a megjelenésben. Sajnos, hogy 227 jelentkező közül már majdnem 100 egyén lépett vissza a polgárórség nemes kötelességének teljesítésétől. Nem mulaszthatjuk el, hogy ez alkalommal elismerésünket fejezzük ki a rendőrkapitánynyal szemben a polgárórség körültekintő és helyes vezetéseért, s felhívjuk városunk intelligens és polgári osztályát, hogy polgártársaink élet és vagyónbiztonsága érdekében minél nagyobb számban jelentkezzenek szolgálatért, s elvállalt kötelességének pontosan meg is feleljen.

Kolera esetek. A hivatalos értesítés szerint Pelsőczen ismét egy kolera eset, Rimaszécs melletti Gernyőpusztán pedig hat kolera eset fordult elő.

Halálozások. Folyó hó 4-én ismét elhunyt egy harcos katona a tartalékkórházban. *Oltján János* 22 éves közös hadseregbeli közlegény, ki az északi harctéren kapott lösebével, az itteni tartalékkórházban a főgimnáziumban ápolgatott, 4-én derme-betegséget (tetanus) kapott s meghalt. A kórház halottas házából folyó hó 5-én délután temették nagy részvét mellett.

A vármegyei orvosi kart ismét gyász érte e héten. A Garamvölgy orvosát: dr. *Horváth Ákóst*, Csetnekvölgyének régi köztisztviselőként állott és megérdemelt közszeretnek örvendett orvosát: dr. *Kengyel János* követte folyó hó 3-án 68 éves korában, rövid szenvedés után hagyva itt a földi létet. — Csendes, szolid lelkű, végtelenül türelmes és kedves modoru ember, kötelességtudó, széles látókörű s a kötelességénél jóval többet végző orvos volt, ki a betegeket nem a drága gyógyszernek tömegével, de igen sokszor biztató szavával, gondos ápolásával gyógyította meg s ezer, meg ezer ember áldása kíséri őt sirjába, mert nemesak mint orvos, de mint ember is mindig jószívvel és emberbaráti nemes érzéssel töltötte be hivatását. 1872-ben Budapesten szerezte oklevelét s aztán Csetneken mint községi orvos telepedett le; ott négy évtizedet meghaladó szolgálati ideje alatt egy a közegészségügy terén, mint társadalmi téren hervadhatlan nagy érdemeket szerzett magának. Ő nem dicsekedett, nem kérkedett soha s nem is várt eredményes és hasznos munkásságáért különös elismerést. Egy kijelölt irány felé évek és évtizedek tudatos, komoly munkájával igyekezett; ez az irány a szenvedő emberiség érdekében becsületes, buzgó munkálása mellett Csetnek város haladásának elősegítése volt. Az ő nemes egyszerűségét jellemzi akaratának megfelelően szövegezett gyászjelentés is, mely a szerető apa, após, nagypapa, vő, testvér és jó rokon elhunytát keresetlen szavakkal jelzi. Kartársai nagyon szerették s halálát őszintén fájlalják. Az orvosszövetségnek kezdettől fogva lelkes tagja volt. Folyó hó 5-én nagy részvét mellett temették el Csetneken.

A róm. kath. egyházmegyének mély gyásza van. *Gleidura Géza* salgótarjáni apátplébános, kit megyénkben és városunkban is sokan ismertek és rokonszenves, jó modora révén igen kedveltek, f. hó 3-án 64 éves korában, áldozó papságának 38 ik évében elhunyt. Tíz évig volt a rozsnói kath. főgimnázium tanára, majd Hárskuton lett plébános, 1900-ban kisterenyei s 1905-ben salgótarjáni plébános lett. Az egy-

háznak nagy tudású, hü fia, a társadalomnak kiváló, jóságos szívé, minden szépért és nemesért rajongó vezéralakja volt s halála őszinte részvétet kelt. Folyó hó 5-én temették impozáns részvét mellett Salgótarjában.

Uthy Antal róm. kath. kántort ismét gyász érte. Nővére: özv. *Ivák Jánosné* szül. *Uthy Julianna* folyó hó 3-án 79 éves korában városunkban elhunyt. Folyó hó 5-én nagy részvét mellett temették az elhunytat.

Az üzletvezető ur figyelmébe cím-mel lapunk mult számában a helybeli vasuti átlomáson használt mérő kosár megbízhatatlanságáról írtunk, s felszólalásunk folytán az ügyben hivatalos vizsgálat rendeltetvén el, illetékes helyről felkértünk annak kijelentésére, hogy a szóban forgó mérő-kosarat a vasut hivatalos mérő-eszköznek nem tekintheti, s mint ilyet nem is használja, s a panaszt szénmérés alkalmával a kosár mint teljesen magán-célokra használt mérő-eszköz szerepelhetett.

A társadalom újabb akciója. Megírtuk, hogy az Otthon Társaságból mozgalom indult meg az iránt, hogy a városunk kiségitő kórházaiban elhelyezett sebesültek étkezése javíttassék, dohányjal, cigarettával láttassanak el és esetleg fehérneműt, mankót vagy egyéb szükséges segélyt nyújtson a társadalom. A vármegyei kaszinó, az otthon, a polgári olvasókör és kath. olvasóegylet kiküldöttei dr. *Kovács László* elnöklésével okt. 26., 28. és 31-ikén üléseztek és f. hó 3-án a városháza nagytermében népes gyűlésre jött össze városunk intelligenciájának jórésze, hogy az akció további módozatait megállapítsa. Dr. *Kovács László* polgármester üdvözölte a megjelenteket, lelkes és gyönyörű szavakkal mutatott rá arra, hogy e város közönsége milyen készségesen siet az áldozatkészség nyilvánítására a nehéz időkben, miután azonban szükséges az, hogy a segély-akció egy szerves formába öntessék, ajánlja, hogy egy önállóan működő bizottság alakíttassék s ennek elnökévé *Madarász Pál* pénzügyi tanácsos, jegyzőjévé *Márkus László*, pénztárnokká *Szoyka Pál* választassék. *Madarász Pál* egyhangulag megválasztván elnöknek, köszönet mond a bizalomért s igéri, hogy tettekkel fog igyekezni a bizalmat kiérdemelni. Ajánlja, hogy az intéző bizottság tagjaivá megválasztassanak *Gaál Emil*, dr. *Institórisz Endre*, *Marton István*, ifj. *Rábely Miklós*, *Váry János*, *Simon Mihály*, dr. *Witt Sándor* és *Szabó József* mérsáros. A bizottság a dr. *Kovács László* polgármester bevonásával fog működni. Ezután felolvastattak az eddigi ülésekről felvett jegyzőkönyvek, melyekből kitűnik az eddig kifejtett működés, az egyesület működésének célja és annak tervezete. A „rimaszombati koronás segélyező társaság” e szerint megalakul úgy, hogy tagjai heti 1 korona, vagy a tag által megállapított kisebb vagy nagyobb összegeket hetenként kötelezőleg tartoznak befizetni. A jótékony helybeli egyesületekkel karöltve működik a társaság, de azért önállóan intézi ügyeit s a helybeli kórházakban elhelyezett sebesülteket segítyezi akként, hogy a polgármester hivatalos bevonásával kedden és szombaton ülést tart, megállapítja a segélyezés formáját, hölgyeket felkér a sebesültek ételmezésének javításához szükséges teendők végzésére; a kórházak vezetőségével személyesen tárgyal a kívánalmak ügyében stb. A pénztáros beszedi a heti járulékokat s a számvizsgáló bizottság ellenőrzi a pénztáros működését. Az élelmi cikkeket a kiküldött bizottság szerzi be. A feloszlásra és a vagyon hováfordítására vonatkozólag a közgyűlés annak idején határoz. — *Szeman Endre* precízírozva szeretné látni a segélyezés irányát. Szerinte a cél az, hogy a jelenlegi akció az egyesek aránytalanul nagy megterhelésén enyhítsen; ha a vörös-kereszt egylet veszi át az ételmezést, akkor azt fölösleges javítani, csupán különleges pótlásokra szorítkozhatnék az egylet, továbbá dohányt, cigarettát, esetleg fehérneműt, mankót stb. adna. Mindenesetre a vörös-kereszt egylettel kontaktusban kell a társaságnak működnie. Elnök felvilágosítással szolgált, hogy az intenczió tökéletesen ez. Végül a megalakulás kimondása után tudomásul szolgált, hogy eddig 446 rendes tag iratkozott be s többen egyszersmindenkorra kifizették a hozzájárulást, úgy, hogy eddig összesen 626 kor. 80 fillér folyt be. Végül az elnök meg-

köszönte az érdeklődést s ezzel a gyűlés véget ért.

Vörös-kereszt egyleti gyűlés. A magyar szent korona országai vörös-kereszt egyletének rimaszombati városi választmánya folyó hó 3-án *Kubinyi Géza* főispán és *Samarjay Jánosné* elnöklésével látogatott gyűlést tartott a vármegyeház nagytermében. *Kubinyi Géza* elnök a megjelentek szívélyes üdvözlése után a mai nehéz időkre való utalással reámutatott azokra a nagy feladatokra, melyek a nemes célok szolgálatában álló vörös-kereszt intézményre várnak s melyet vármegyénk áldozatkész közönsége s különösen hölgyközönsége már eddig is teljes buzgósággal és elismerésméltóan szolgált. A vármegye közönségének nagylelkűsége és hazafias felbuzdulása nyomán több mint 1300 ágy áll a harcban sebesült katonák rendelkezésére s közel 50000 korona pénzadomány és nagymennyiségű élelmiszer, fehérnemű, meleg ruha stb. stb. gyűlt össze. Ismerteti ezután az elnök az itteni szükség-tartalékkórház létesítése ügyében általa tett lépéseket, intézkedéseket és a miniszterium és hadtestparancsnokság részéről érkezett leiratokat, melyek közül a miniszterium utolsó rendelete különösen érdekel, mert ebben az foglaltatik, hogy a miniszterium a kassai hadtestparancsnoksághoz átirta a szatmári tartalékkórház által Rimaszombatban létesített 500 ágyas kórháznak és összes felszerelésének a vörös-kereszt egylet vezetése alá átadása iránt azzal, hogy a hadvezetőség népfelkelőket rendel be egyidejűleg ápoló és irodai teendők végzésére s az orvosok a polgári népfelkelő orvosok közül rendeltessenek be szolgálatra. Miután a kórház átvétele csak néhány nap kérdése volna, elnök azt a kérdést veti fel, hogy az átvételhez hozzájárul-e a közgyűlés s ha igen, a további teendők intézését bizza az elnöki tanácsra, melynek tagjai lennének a vezető tisztviselők, kiknek számát szaporítani kell, ugyszintén kibővítenő a választmány, melyre a kórház vezetésében, az inspekció teljesítésében nagy feladatok várnak. A gyűlés az elnök bejelentését és eljárását helyeslőleg tudomásul vette, az 500 ágyas szükség-tartalékkórháznak a vörös-kereszt egylet kezelésébe való átvételét határozatilag kimondotta s a további teendők intézésével az elnöki tanácsot bizta meg s a választmány kibővítését is elhatározta. E szerint alelnökké: *Máriássy Lászlóné* és dr. *Meskó Miklós* mellé *Kubinyi Gézáné*, *Lukács Gézáné*, *Szakall Andrásné*, dr. *Krausz Gyuláné*, továbbá *Kolbay Sándor* és dr. *Kovács László* választattak. Dr. *Kármán Aladár* eddigi gondnok a felügyelői teendőkkel bízott meg s gondnokká *Gaál Emil*, helyettes gondnokká *Marton István* választott, főorvos dr. *Zehery István*, titkár *Lengyel Iván*, pénztárnok *Matolcsy Pál*, jegyző dr. *Gyikó Ferencz*. Ezek az elnöki tanács tagjai. A választmány újabb tagjai: dr. *Meskó Miklósné*, dr. *Zehery Istvánné*, dr. *Kármán Aladárné*, özv. *Adorján Lőrinczné*, dr. *Bleier Leoné*, *Lengyel Ivánné*, *Loysch Odönné*, *Jellinek Bertalanné*, *Gaál Emilné*, *Marton Istvánné*, dr. *Witt Sándorné*, dr. *Csernay Dánielné*, *Simon Mihályné*, dr. *Haas Andorné*, *Szoyka Pálné*, özv. *Terray Istvánné* és *Kulcsár Jánosné*. Az ápolónői felügyeletnél a csoportbaosztást és a vezetést az elnöki tanács állapítja meg. Végül *Lukács Gézáné* maga és a választmány nevében őszinte elismeréssel szól a vörös-kereszt eddigi működéséről s a hazafias munkára vállalkozott hölgyek nevében is kijelenti, hogy igyekezni fognak a hazáért vértett szenvedő harcosok érdekében jószívvel és buzgón működni. Ezzel a gyűlés véget ért s az elnöki tanács folyó hó 5-én teljes számban megjelent *Kubinyi Géza* főispánnal tartott első értekezleten, melyből kifolyólag az elnökök, *Máriássy Lászlóné* az elnök, dr. *Kovács László* polgármester, *Gaál Emil* gondnok és dr. *Gyikó Ferencz* jegyző kiküldettek a kórháznak és összes felszerelésének leltár mellett való hivatalos átvétele céljából.

Igazgatósági ülés. A rimaszombati kerületi munkásbiztosító pénztár igazgatósága id. *Rábely Miklós* elnöklésével folyó hó 1-én látogatott ülést tartott, melyen *Molnár Lajos* igazgató előterjesztése és javaslata alapján számos baleseti kártalanítási, betegsegélyezési és vegyes ügyet intéztek el.

Nyugtázás. A hadban elesettek árváinak segélyezésére Csetnekről koszorúmegváltás címén *Schönk* Ödönétől 10 koronát, *Bistey* Rezsónétől 4 koronát kaptunk. Az átvételt köszönettel nyugtázzuk, s az összeget illetékes helyére juttattuk.

Ugyancsak lapunkhoz küldött be *Keszler* János a rimamurányi vasmű egyesület nyustyai-likéri telepe iskoláinak igazgató helyettese a vörös-kereszt egyet céljaira 40 koronát, melyet szintén köszönettel nyugtázzunk e helyen és átadtuk rendeltetési helyére.

Részvét nyilatkozat.

Mindazon jó ismerőseinknek és barátainknak, kik a mi drága, jó édes apánk, illetve apósom **Fülep Benjámín** váratlanul bekövetkezett elhunyt felett érzett mélyes bánatunkban minket vigasztalni igyekeztek, ez uton mond köszönetet
Rimaszombat, 1914. nov. 6.

a gyászoló család.

Botokat a sebesülteknek. Néhány jóléti uriaszonnynak feltűnt, hogy a kiegészítő kórházakból ssabadságolt sebesült katonák egy-egy babkaróra vagy más fadarabra támaszkodva hagyják el a kórházat. Rögtön hozzáláttak a botok gyűjtéséhez s már e héten a közkórházban levő valamennyi sebesült csinos és jó erős sétatbotot kapott. A kik ilyen fölösleges bottal rendelkeznek, küldjék el a Vöröskereszt-egyletnek a főgimnázium épületében elhelyezett kiegészítő kórházába.

Szerkesztői üzenet.

Adományok. Már ismételt kértük, hogy a nyugtázásokat és adományok jegyzékét esztörtökön délig karjűk beküldeni, mert később egyéb közlemények miatt nem adhatjuk ki, csak következő számunkban. A most pénteken beküldött nyugtázásokat sem közölhetjük most.

„Kedves hazám népe.” Már nem szoríthatunk helyet a versnek.

CSARNOK.

Csataterről.

Szomorú a tájék, csendes már a mező;
Az egész láthatár csupa domb: temető!
Nem hall'ik a puskák s ágyúk ropogása,
De hangzik a holló hangos káromgása, ...
Kár! s száll más határra.

Tovább ... egyre síkság, terméketlen földek;
Ah!! nincs nyugvó sírja sok elesett hősnek!
Nincsen bekötözve sok fájó, sajgó seb;
A láthatár egyre szomorúbb, véresebb ...
Kár!! ... — hollóm csak repked.

Egyszer csak holt hangot — szinte sírból hallom:
Önkéntes úr ... uram ... ne hagyjon, ne hagyjon.
Nem kérem vigyének! ... úgyis holt vagyok már!
De van még szívemben egy sóhaj: szikla vár..
Hollóm mondja: kár, kár...!

*

Ha megszólal este
A falu harangja:
Óreg, vén asszonyka
Siet a templomba.
Imádkozik sírva,
— Nem úgy, mint azelőtt —
Istenem! jön-e már
Fiam, az a felnőt!

Kelj fel Nemzet!

Kelj fel Nemzet! mély az álmod!
Hazád vérték, nem is látod?
Míg pihentél babéridon
Észak, kelet és nyugaton
Száz ellenfél támadt reád,
Hogy levágja nemes orcád.

Kelj fel Nemzet! Nem hallod, hogy
Petőfi már ismét harsog:
Nem hallod, hogy azt kiáltja:
Talpra most is a jobbjára.
Nem hallod, hogy rongy gazember,
Ki szavára kelni nem mer.

Kelj fel Nemzet! Vele jöttek
A negyvennyolczbeli szentek;
Ismét újra talpra álltak
És hazáig meg sem álltak.
Kossúth is jött és üzente:
Talpra minden regimentje.

Kelj fel! Tárogató is szól
Messze, messze Rodostóból;
Rákóczy már talpra állott,
Szól és jönnek a kuruczok.
Siess!! végy fel páncélt, kardot,
Vitézséget, bátorságot.

Hadd lássák meg ők a Hősök,
Hogy még forró ősi vérök.
Félni nem kell, ők vezetnek,
Jaj lesz a sok gaz ellennek.
Igy megtudja majd a világ,
Mi a magyar Virtus-virág.

Kelj fel Nemzet itt az óra,
Hősök várnak indulóra.

Szomorú ősz.

Hallgass, hallgass kis csalogány;
A gyönyörű nótáért kár,
Hogy elvész a szürke légbé
Pusztán semmi díj fejébe!

Más tavasszal a te díjad:
Nótádra fű, virág fakad;
Lomb beledi a cserjéket,
Hogy elrejtsek kicsiny fészket.

De most ősz van, nem értenek
Sem természet, sem emberek.
Nem is hallgat senki reád,
Kedves dalod hasztalan hát.

Avagy talán a bús őszbe
A szép tavaszt varázslod be?
Nem lehet az kis csalogány:
Biborszinű a lomb a fán.

És a rét is meghazudtol,
Kopár, — virág rajta sehol,
Még a nap is ellened mond:
Fáradt, gyenge sugarat ont.

Ki ért hát meg, miért a dal?:
Megért kinek halottja van,
Kire örök nagy ősz borúl,
Kire tavasz több nem virúl.

Stella C. Cordis.

Pénz.

Volt.

Jeges eső verdesi a kávéház üvegfalát. Éjjel három óra van. Szinte érezni, a mint lassan-lassan kellemetlen szagúvá válik az állott füst szaga. A csillárokat takarékoságból már csak a vendégek közelében hagyják égve a pinczerek, kik ásitozva, nottan vitatkoznak, ödöngnek. A homályosuló teremben vad, részeg kaczagás csap föl az egyik asztal mellől, hol két munkásforma, tegnap kiöltözött ruhájú ember kínálgatja állott sörrel az éjszaka szeplős arcú leányainak egyikét. Tovább, jó messze, csöndesen dudolgotó diákgyerekek. Talán valakit bucsuztatnak és holnap álmosan viszi tovább a vonat a mai est hősét ... Összetördelt gyufaszálak a letakart márványasztalon, üvegek, szalvéták között. Álmosak, szomorúak, mintha egy élőhalott fölött virrasztanának, hogy megadják neki a végtisztességet.

Beesett szemű, borostás arcú ember vonul meg a legtávolabbi sarokban. Szmokkingja koptott. Ingmelle fölpuftadt, a mint teste lomha tartásában mind mélyebben és mélyebben esik össze a széken. Lábat mereven szétveti, előre nyújtva. Kezeivel mélyen süpped nadrágzsebébe, öszülő haja csapzottan lóg arcába. Szeme zavaros, merev tekintetű, mint a tébolydák lakóié. Sárga, nikotinos bajusza alól undortkeltően áll ki ezerszer használt szipkája, kihült, tövig égett szivarral.

Lezüllött alak. Senki sem törődik vele. Ismerik itt jól. Kelletlenül szolgálják ki. Inkább csak türik.

Meg-megrándul az ajka. Zavaros, kuszán dünyög maga elé.

... neki se? Ugy rug el magától... A Zsófinak se kellek... Az apám is mondta, hogy megtehetem... De az pénzbe kerül... Inkább a Dunába... Pinczér!... Eh! ugy se lehet. Mindegy no... minden... Kidobnak... Persze... Bánom?... hát bánom?... A fenét! Inkább most. Jó lesz... Miért holnap? Késsel lehet... és nem is fáj... Olesó. Holnap ugy is csak előlről kellene kezdeni... Hát megteszem, hiszen mindegy... mindegy..."

Szürkül. Minden lámpát eloltanak. Minden vendég elődöngött már.

Vén takarító asszony jön be. Rakosgatja a székeket. Föllocsolja a padlót. Minden asztalon szék meg szék.

Odaér az elterpeszkedett emberhez. Undor ül az arcán. Rángatja el mellőle a széket. A homályos földön egyszer csak valami piszkos, ragadós fekete maszatba lép. Visszahőköl:

„Jézus Mária! Ez elvágta az ereit... Hé! János, Pista!” És hadonázva rohan el. Utközben megáll még egy pillanatra és vállán keresztül émelyítő undorral néz az összegörnyedt alakra:

„Disznó! Hát itt kellett megdögölnöd...!”

Van.

„Méltóztassék nagyságos uram! A méltóságos asszony már nagyon várja... Igen kérem alássan a kék szalonban. Méltóztassék kérem a csokor.” És a selyemharisnyás, borotvált képű, fegyelmezett vonású elegáns inas félrehuzza a nehéz bársony függönyt, a tapétaajtó előtt.

A kék szalonban vár valaki valakit. Egy pazar omlóselyem kimonós előkelő asszony. A mint belép az elegáns, zsakettes fiú, barna arcára ráhull a kék, sejtelmes fény s a holdas est csöndes melankóliája rajzolódik ajkai köré.

Az asszony, örömmel siet eléje, s csókra nyújtja fedetlen kezét. Lágy-melegen, beczézón üdvözlök egymást.

A kis kék szalon. Ide jött mindig ez a fáradt fiú, ha elunta a nagyvilági zajt. Sok szellemet, sok szeretetet jelentett ez neki. Egy asszony, a kinek hűségéről, eszményi lelkéről oly sok szép álmot szőtt. A pénz előtt kinyílt titkos ajtók elvették minden hitét. Végigjárta az életnek illatba, rózsákba burkolt utait, s nem maradt más a sok rózsaszínű órából, tűzből, mint valami nagy, nagy fáradtság, mely ráült a lelkére, hitére.

És a szép életből csak ez az egy asszony volt az, a kinek a lelke fölűdítette fáradt énjét. Érezte, hogy a testen tuli kötelék, az abszolút, önzetlen szeretet fűzi hozzá. A csókja lágy volt. Anyás, meleg. Szórta hát ölébe a pénzt, gazdagon, két kézzel. Kevésnek érezte ajándékát mindig. Bódultan hordta a kincset azok elé a selyem topános lábak elé, hiszen egyetlen hitét, örömét, vágyát táplálta vele.

A kis kék szalon. Lelkének minden imádságát itt imádkozta el, mint a gyermek anyja ölében, az esti fohászt.

Soká maradtak együtt ma is. Soká beszéltek halkán, csendesesen.

Aztán bucsuzott a fiú.

A selyemharisnyás inas, John, hidegen, udvariasan adta föl bundáját, nagyot hajolva a fejedelmi borraival után.

S mikor a pazar lépcsőházból az utcára lépett ki a sápadt, megnyugodott lelkű fiú, a kék szalon tapétaajtóját fölűdította a selyem kimonós asszony bársony keze. A nehéz bársonyfűggönyt félrehajtotta, hogy kiszólhasson kaczagva, vigan, az előszobába:

— Elment? Nos akkor jöjj! Tied vagyok, egészen s újra tied, drága Johnom...!

Lesz.

Rendetlen, szegényes szobában irt egy fiatal ember, levelet irt. Körűlötte az asztalon a vászorára vásárolt szalámi zsiros papírja, héjja, könyvek, levelek, száraz virágok. A petróleumlámpa lassan füstölt és finom kormát teregette a kis szobában. A toll szercegett, időnként megállt, hogy gazdája megpihenjen, sóhajva, vergődön.

A kis toll futott, futott, a fehér mezőn és irt: ... ne várjon rám többé. Az évek peregnék. Csendes, titkos frigyűnkét nem tudja senki. Hiszen hat éve már. Hat év. Sok idő nagyon, egy élet tavaszán. Értse meg Édes az élet májusát, legszebb ifju éveit áldozza föl. És miért? Egy messze jövőnek talán képzelt szépségeért.

Üldöz a pénztelenség átka. Lassu, komoly munkám biztos révbe ér, tudom. Lesz pénzem, lesz. Sok. Én fogom szerezni. Hosszu, sok év munkája által. Tíz, husz év múlva porba hullanak előttem saját mestereim. Érzem, hogy itt él az erő a keblemben, s érzem, mint bontakozik, tisztul.

Most koldus vagyok. Koldushoz nem szegőd-

hetik. Fiata'ságának csengő kacaját ne áldozza föl. Hiszen ez a legszebb egy élet értékei között. Egymásé nem lehetünk. Nem, ez lehetetlen!!!

Vagy vár? Tíz évvel is tovább? Megvárja, míg ráborul mindkettőnkre az ősz, elfáradunk, megkeseredünk, s lehullanak lelkünk színes, torró álmái. Mikor ketten fogjuk siratni két élet eltékozolt, semmibe vett ifjúságát.

Hullnak a levelek, temesse el velük szívének első álmát. A sors talán még összevezérel egykor, ha majd nem leszek koldus, nyomorult. Es lesz pénzem, lesz...

Utolsó csókomat küldöm meleg, drága ajkára. Csokolja édes kis kezét:

Sándor.

A petróleum lámpa pedig füstölt tovább, csendesesen, észrevétlenül, finoman...

Füzesi Árpád.

Elszámolás és köszönetnyilvánítás.

Október 4-én, Ő Felsége nevenapján a gömöri templomokban lelkesen dobogtak meg a meleg szívek s felhívásunkra példás bőséggel adta szerény fillérjét és csengő koronáját a vár megye szegény és gazdag fia, leánya. Az alábbi kimutatás beszédesen igazolja, hogy lelkes áldozatkészség él a megyénk minden lakójának szívében s amidőn ezt büszke örömmel hirdetjük, hálás köszönetünket nyilvánítjuk mindazoknak, akik áldozatukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a Jolsván felállítandó katonai kórházban meleg otthont és szeretetteljes ápolást találjanak az értünk s a mi dicsőségünkért vérük hullásával küzdő katonáink.

Kubinyi Géza,
főispán.

Kubinyi Gézáné,
a jolsvai Vöröskereszt-egyleti
választmány díszelnöke.

A gyűjtés eredménye ez:

1. Rozsnyói r. k. egyházm. gyűjtése	1330 13 K
Közvetlenül befolyt:	
a) rimaszombati r. k. egyh. gyűjt.	276 47 K
b) dobsinai r. k. egyház gyűjt.	80 20 K
c) gömörakkosi r. k. egyh. gyűjt.	35 — K
d) hárskúti r. k. egyház gyűjt.	24 29 K
e) csoltói r. k. egyház gyűjtése	16 — K
f) rimaráhói r. k. egyház gyűjt.	7 — K
2. Gömöri ág. ev. egyházm. gyűjtése	798 63 K
Közvetlenül befolyt:	
a) jolsvai ág. ev. egyház gyűjt.	200 — K
b) murányhosszuréti ág. ev. egyh. gyűjtése	14 — K
c) felsősajói ág. ev. egyház gyűjt.	15 28 K
d) nagyveszverési ág. ev. egyház gyűjtése	4 — K
e) gömörpanyiti ág. ev. egyház gyűjtése	14 91 K
f) szabadosi ág. ev. egyh. gyűjt.	16 08 K
g) hisznyi ág. ev. egyház gyűjt.	10 — K
h) kiétei ág. ev. egyház gyűjtése	2 — K
i) gömörakkosi ág. ev. egyh. gyűjt.	41 45 K
3. Kishonti ág. ev. egyházm. gyűjt.	196 08 K
Közvetlenül befolyt:	
a) rimaszombati ág. ev. egyház gyűjtése	203 09 K
b) karaszko-kőhegyi ág. ev. egyh. gyűjtése	16 70 K
c) rimafürési ág. ev. egyh. gyűjt.	12 — K
d) cserencsényi ág. ev. egyház gyűjtése	21 20 K
e) rimaráhói ág. ev. egyh. gyűjt.	4 40 K
f) rimabrézói ág. ev. egyh. gyűjt.	6 81 K
4. Gömöri ev. ref. egyházm. gyűjt.	392 21 K
Közvetlenül befolyt:	
a) rimaszombati ev. ref. egyház gyűjtése	220 — K
b) balogiványi ev. ref. egyház gyűjtése	30 — K
c) rimasimonyi ev. ref. egyház gyűjtése	40 — K
d) rimaszécsi ev. ref. egyh. gyűjt.	40 31 K
e) runyai ev. ref. egyház gyűjtése	3 — K
f) sziliczei ev. ref. egyház gyűjt.	12 06 K
g) kövecsesi ev. ref. egyh. gyűjt.	6 22 K
h) héti ev. ref. egyház gyűjtése	15 — K
i) szkárosi ev. ref. egyház gyűjt.	3 — K
j) beretkei ev. ref. egyh. gyűjt.	1 — K
k) barkai ev. ref. egyház gyűjt.	10 — K
l) hubói ev. ref. egyház gyűjt.	9 54 K
5. Rimaszombati izr. hitk. gyűjtése	222 96 K
6. Tiszolczi izr. hitközség gyűjtése	22 50 K
7. Rimaszécsi izr. hitközség gyűjt.	13 60 K

8. Dobsinai izr. hitközség gyűjtése	42 — K
9. Tornaljai izr. hitközség	147 70 K
10. Királyhegyaljai gör. kath. egyh. gyűjtése	60 70 K
11. Vernali gör. kath. egyh. gyűjtése	41 70 K
12. Feledi járás gyűjtése	1737 07 K
13. Putnoki járás gyűjtése	670 44 K
14. Ratkói járás gyűjtése	267 12 K
15. Nyustya községben az ottani urhölgyek gyűjtése	200 — K
16. Klenócz község gyűjtése	281 57 K
17. Kőhegy község gyűjtése	12 18 K
18. Sajóréde község gyűjtése	80 — K
19. Ujantalfalvai körjegyző gyűjtése	3 94 K
20. Rimabányai körjegyző gyűjtése	19 30 K
21. Csorbai Endréné forgácstalvai gyűjtése	5 — K
22. Alsósziklasi körjegyzőség gyűjt.	7 — K
23. Nagyszuhai körjegyzőség gyűjt.	9 44 K
24. Gócsi körjegyzőség gyűjtése	9 — K
25. Sajószentkirályi község gyűjtése	7 80 K
26. Otrokocs község gyűjtése	14 20 K
27. Helpai jegyzőné gyűjtése	32 54 K
28. Koháryházi jegyzőné gyűjtése	69 23 K
29. Jánosi községtől	10 — K
30. Varga Endre saját adománya	20 — K
31. Varga Miklós saját adománya	2 — K
32. Királyhegyaljai jegyzősaját gyűjt.	55 — K
33. Sziliczei községi jegyzőné gyűjt.	42 — K
34. Rimaráhói jegyzőné gyűjtése	27 — K
35. Rimakokovai jegyzőné gyűjtése	86 20 K
36. Dr. Pósch Józsefné rozsnói polgármesterné gyűjtése	209 82 K
37. Garai Arnoldné rimatamásfalvai jegyzőné gyűjtése	54 16 K
38. Mihalovits Gyuláné özöregényi körjegyzőné gyűjtése	56 70 K
39. Batta Samuné ujjvási jegyzőné gyűjtése	89 18 K
40. Zatyko János rimabrézói ev. lelkes saját adománya	50 — K
41. Hámos Aladárné saját adománya	50 — K
42. Sárosi Lajosné nagyveszverési jegyzőné gyűjtése	4 — K

Összesen: 8861 91 K

A sebesülteknek.

Koszorúmegváltás címén Fekete Pál és neje 20 korona.

Ezen a czimen eddig kaptam 205 koronát, mely összegért hálás köszönetet mondok, mint a központi segélyző-bizottság elnöknője egy a magam, valamint Kubinyi Géza főispán elnöktársam nevében is.

Lukács Gézáné alispánné kezeihez ujabban a következő adományok érkeztek, melyeknek vételét e helyen nyugtázza:

1. Simonffy Pálné Dúsa 2 hósapka, 3 pár érmelegítő, 3 haskötő, 2 pár kapéza és egy csomó „Tolnai Világlap.”
2. Ethey Aranka 1 vadász mellény, 1 alsó nadrág, 1 ing, 1 haskötő, 1 pár térdvédő.
3. Saxinger Ottóné 1 teveször mellény, 1 alsó nadrág, 1 pár cipő, 1 ing, 1 pár térdvédő.
4. Hoselitz Salamonné 13 darab sétabot.
5. Betlér körjegyzőség 16 hósapka, 24 pár csuklólvédő.
6. Babarét község adománya Szögesi Ferencz körjegyző utján 435 liter burgonya, 139 liter buza, 18¹/₁₀ liter bab.
7. Fúzi Rezsóné Rimakokova 21 hósapka, 4 pár térdvédő, 1 pár csuklólvédő.
8. Cseh Istvánné táblabiróné szép prémeket keztükre.
9. Basilidesz Jánosné Tiszolcz 19 hósapka, 3 pár térdvédő, 10 pár csuklólvédő és 12 haskötő.
10. Lovass Berta 1 börmellény, 10 kötet olvasmány.
11. Orosz Imréné Putnok 24 hósapka, 1 térdvédő.

Adományok a Vörös-kereszt egy-let részére.

Az elmúlt héten ismételt gazdagon nyilatkozott meg társadalmunk hazafias áldozatkészsége a helybeli vörös-kereszt egylet részére juttatott adományokkal:

Pénzbeliek. Koszorúmegváltásul: Törköly József és neje 20 kor. Farkas Lászlóné Tetétlen-pusztá 22 kor. özv. Czikora Istvánné 5 kor. Czikora Magda 3 kor. Sáfirány Imréné 10 kor. Szelezky Árpád 10 kor. özv. Gajdár Józsefné Nagyszuhá 20 korona.

Egyéb adományok: Keszler János Nyustya 40 kor. László Hugó 10 kor. Gyűjtés Rimaráhón 6 korona 60 f. Gyűjtés Rimavarbóczon 11 korona 80 f. Grosinger Miksáné 20 kor.

Tagdíjat fizettek: Simon Mihályné 20 kor. Marton Istvánné 2 kor. Szoyka Pál 2 korona. Szoyka Pálné 2 korona.

Természetbeliek: Ratkovszky Vilma és Schvehla Emma gyűjtése Rimaráhó községben: Krsznák Jánosné 20 fill. Chovan Mária 2 kor. Szabó Jánosné 30 fill. Valent Zsuzsanna 40 fill. Tolcsko Karolin 1 lepedő. Galath Györgyné 1 lepedő. Králik Györgyné 1 kis párna. Talán Jánosné 1 kis párna. Stevák Mihályné 1 kis párna és 1 törülköző. Kegyer Mihályné 1 kis párna. Foltin Jánosné 1 lepedő, 1 párna huzattal. Kovács Jánosné 1 lepedő, 1 flanel takaró. Kovács Zsuzsanna 1 lepedő, 1 párna huzattal. Kovács I. erdőörné 12 párna huzattal. Sztrecskó Györgyné 1 párna, 1 huzat, 2 lepedő. Valent Istvánné 60 fill. Valent Mihályné 1 kor. Pivars Györgyné 1 párna, 2 huzat, 1 törülköző. Zvara Jánosné 1 törülköző. Szarka Istók Jánosné 1 kor. Balázsik Jánosné 1 párna, 1 lepedő. Zeman Mihályné 1 kor. Losina Pálné 20 fill. Benkó László 1 kor. Cseh János 20 fill. Králik Julianna 2 párna 2 huzattal, 1 lepedő. Balázsik Julianna 1 kor. Lavrinicz Zsuzsanna 1 szalmazsák. Ultisz Zsuzsanna 1 párna, 1 szalmazsák. V. Vozári Jánosné 2 párna huzattal. Foltin Józsefné 2 kor. Gyeraj Mária 1 párna, 1 lepedő. V. Veizer Károlyné 1 párna, 6 törülköző. Valent Jánosné 1 lepedő, 3 darab rongy. Valent Zsuzsanna 2 férfi ing, 1 lábravaló. Csatlós Mária 1 lepedő, 1 párna, 1 szalmazsák. Kegyer Zsuzsanna tollat. Kegyer Mária 1 kis párna huzattal.

Keczege községben: Györi Gyuláné 1 kor. Jaczkó János 40 fill. Czavar Béláné 30 fill. Resutyik Dorottya 1 törülköző. Szelesan Pálné 20 fill. Zvara Jánosné 1 lepedő. Lehoczky Lankus I. 2 törülköző és vászon. Simonyi Istvánné 1 törülköző és kis párna. Lehoczky Jánosné 20 fill. Kelyo Pál 20 fill. Lankus Pál 1 kor. Valent Zsuzsanna 1 párna. Kelyo Andrásné 40 fill. Kelyo Zsuzsanna 1 párna, 40 fill. Ivan Julianna 2 törülköző. Kelyo Julianna 1 lepedő. Hanka Zsuzsanna 1 törülköző. Stefan Andrásné toll, 1 lepedő. Szelesan András 1 törülköző. Stefan Györgyné 1 törülköző. Lankus Laurincz Mária 1 lepedő, 1 törülköző. Jankovics Pálné 8 fill. Sztanó Zsuzsanna 20 fill. Zvara Mihályné vásznat. Bodnár Jánosné 1 lepedő, 1 törülköző. Dosztan Antonné 40 fill. Szelesan Mária 1 törülköző és 40 fill.

Rimavarbócz községben: Botto Andrásné 10 kor. özv. Szabó Jánosné mucsik 1 lepedő, 1 párna. Huszka Katalin 20 fill. Kruspir Jánosné 1 törülköző és 20 fill. Kvasz Szabina 1 lepedő, 1 kis párna, 1 darab rongy. Kvasz Julia 1 lepedő. Kosztolányi Mihályné 60 fill. Wágner Kálmánné 1 párna. Balázs István 1 kor. Friedmann Dezsóné 1 kor. Varga Jánosné 1 lepedő. Szabó Karolin 1 párna. Kosztolányi Jánosné 1 párna és 50 fill. Szabó Pálné 28 fill. Zibrin Mihályné 12 fillér. Kvasz Zsuzsanna vásznat. Kvasz Ilona 1 párna és 2 kor. Antal Andrásné 1 szalmazsák és 1 kor. Stefan Andrásné 1 párna, 1 lepedő. Valent Mártonné 1 lepedő. Czilikné 1 párna.

Bakostörék községben: Nagy Pál 10 kor. Karasz Pál, Karasz Jánosné, Lehoczky Mária, Balaska Julia, Lehoczky György 1—1 korona. Holländer Mór 60 f. Gregorecz Pál 10 f. Hresa Mihályné 1 kor. Valent Jánosné 10 f., 1 párna. Gyurove Pál 2 kor. Molecz Jánosné 10 f. Lehoczky Jánosné 40 f. Karasz Pál 80 f. Koskó Pál 1 kor. Malina Mária törülköző. Malina Pál 10 f. Siró Róbert 20 f. Heksch Bertalan 2 kor.

Orlajtörék községben: Böbler Jánosné 20 f. Szikora Pál 40 f. Susenke Mihály 20 f. özv. Szabó Pálné 40 f. Bangné 1 kor. Novák I. 1 törülköző. Pap Zsuzsanna 1 törülköző. Szocsek Anna 10 f. Machinak Julia 30 f. Polomecz I. 1 kor. Zólyominé 40 f. özv. Kapler Márta vászon. Kovács Julia 30 f.

Alsósziklás községben: Burján András 1 kor. Tóth Andrásné 40 f. Banczik Mihályné 20 f. Bakos Pálné 1 törülköző. Szlávik Pálné 1 kor. Totnya Ignác 20 f. Stefanik Ilona 1 lepedő. Misurák Jánosné tollat. Bartók Jánosné tollat. Fejes Jánosné 40 f. Szlávik Zsuzsanna 40 f. Kovács Zsuzsanna 1 lepedő, 1 párna, Pál Jánosné 40 f. Selt Andrásné 1 kor. özv. Fejes Jánosné 20 f. Weisz Samuné 2 kor.

Felsősziklás községben: Valent Mihályné 1 lepedő. Mudvál Mihályné 20 f. Ulti Szabina 1 párna. Kissák Jánosné 1 párna, 1 lepedő. Botto Szabina 1 párna, 1 lepedő. Farkas Istvánné 1 párna. Durovecz Pálné 1 törülköző. Donát Julianna 1 törülköző. Hanko Julianna 1 lepedő. Hanko Jánosné 1 párna, 1 huzat. Hanko Pál 10 f. Valent Györgyüé 1 lepedő. Hanko Mihályné 40 f. Botto Mihályné 1 szalmazsák. Csepő Jánosné 1 kor. Preszpir Istvánné 1 párna és 60 fillér.

Ratkovszky Vilma és Schvehla Emma gyűjtéséből részben a Vöröskereszt-egylet javára, részben pedig a rimaréhói járványkórház részére szolgáltatott be. A rimaszombati Vöröskereszt-egylet részére átadott 5 kor. 54 fillér készpénz, kis párnatok tollal 31 darab, nagy párnatok 7 darab, kis párnahuzat 37 darab, nagy párnahuzat 24 darab, lepedő 12 darab, szalmazsák 6 darab, törülköző 18 darab, flanel takaró 10 darab, ing 2 darab, lábravaló 1 darab, sebromgy 12 darab. — A rimaréhói járványkórház részére átadott kis párnatok tollal 6 darab, nagy párnatok 5 darab, kis párnahuzat 12 darab, lepedő 8 darab, szalmazsák 1 darab, törülköző 12 darab.

Halasi Kun Aladárné 3 nyul. Szabó Elemér 8 zsák burgonya, 1 juh. Benyó Béláné 5 kg. rizs, 5 liter bab, 4 kg. szalonna, 2 mérő burgonya, 100 drb. cigaretták. Ifj. Habán Andrásné 5 liter tej. Braun Zsigmondné 10 kg. rizs, 5 kg. kockacukor, 10 kg. só, 5 liter bab. Szkarossy Gusztávné (Putnok) 3 kg. tég. Oszter Károly (Szatmárnémeti) 2 doboz levél-papír, 8 drb. vallásos könyv.

Rimaszabadi községben adakoztak: Palyom János 30 liter burgonya. Maczova János 30 liter burgonya. Ultisz Pál 20 liter burgonya. Maszeszján János 20 liter burgonya. Solyák György 20 liter burgonya. Malik András 20, Malik Andrásné 20, Bagoly Dániel 15, Zselyár György 20. Malyik Pál 20, Kmet György 40, Balang Laczik Pál 25, Filyo György 40, Maczove András 20, Antal János 40, Ultisz György 40, Maczove Pál 20, Balang Pál 20, Koszno Mihályné 25, Maczove Pál 40, Loj Márton 20, Filyo János 45, Laszkos Mihály alsó 20, Solyák Pál 30, Kindmáj István 40, Laszkos Mihály felső 20, Sorasz 20, Palyove 30 liter burgonya.

Rimabánya községben adakoztak: Molnerits B. 10 liter roz. Tekstóris János 5 liter roz. Valent Lajos 15 l. burgonya. Vajdik János novi 15 l. roz. Benedik Dániel 20 l. burgonya. Varga Mihály 15 l. burgonya. Vajdik Sámuel 15 l. roz. Benedik György 8 l. roz, 15 l. burgonya. Benedik János hátsó 8 l. roz, 15 l. burgonya. Jakub Pál 3 tojás, 1/8 kilo szalonna. Blaho János 15 l. burgonya. Blaho György 8 l. roz, 15 l. burgonya. Benedik János első 10 l. burgonya. Blaho Mihály 10 l. burgonya. Filyo Pál 15 l. roz. Gönczi Gyula 40 fill. Koczka Pál 2 l. roz. Liptai János 15 l. roz, 20 l. burgonya. Kisák György 8 l. burgonya. Krisnyák János 8 l. roz, 15 l. burgonya. Komenda András 10 l. roz. Saga János 20 l. burgonya. Saga Pál 15 l. burgonya. Saga András 15 l. burgonya, 1 l. bab, 4 tojás. Krisnyák Pál 8 l. roz, 15 l. burgonya. Jakubisz Dániel 20 l. burgonya. Demeter Mihály 10 l. burgonya. Beraczkó Mihály 1 kor. Kovács János 1 l. bab. Stumbemfoll János 30 l. burgonya, 4 tojás. Pleva János 1 l. bab. Molnár Gusztáv 15 l. alma. Martinovics György 8 l. roz. Sztraka Palkovits János 30 l. burgonya. Pál Pál 15 l. burgonya. Eliás Andrásné 15 l. burgonya. Lakatos Pálné 15 l. burgonya, 1 l. bab. Farkas János 15 l. roz. Berák Pál 30 l. burgonya. Lakatos Györgyné 10 l. burgonya, 1 l. bab. Lakatos Mihály 1 kor. Lakatos András 10 l. burgonya. Lakatos János 10 l. bur-

gonya. Kisó János 15 l. buza. Novák Lászlóné 10 l. roz, 15 l. burgonya. Kolbenhayer Lajos 60 l. burgonya, 45 l. alma. Vajdik Pál 8 l. roz, 15 l. burgonya. Petrovics Andrásné 15 l. burgonya. Buchta Mihály 8 l. roz. Lukács Pál 5 l. roz, 15 l. burgonya. Varga Gelyó Pál 5 l. roz, 30 l. burgonya, 3 tojás, 1 kilo szalonna. Lukács János Répás 10 l. burgonya, 2 l. bab. Palkovics Pál Novodonszky 15 l. roz. Kochan János 10 l. burgonya. Kiszely Pál 10 l. roz, 15 l. burgonya. Sztraka Pál 6 l. roz. Knap András 1 l. bab. Migalecz János 10 l. burgonya. Sztraka János 8 l. roz, 15 l. burgonya. Micsinai József 10 l. burgonya. Petrovics Zsuzsanna 6 l. burgonya. Uhrim János 6 l. roz. Krisztof András 10 l. burgonya. Jakub János 10 l. burgonya. Palkovics Pál Pancsur 30 l. burgonya. Weisz Ferenczné 40 fill. Ifj. Sága János 15 l. burgonya, 10 tojás. Palkovics János 20 l. roz, 30 l. burgonya. Bader Adolfné 1 kor. Bodnár Zoltánné 30 l. burgonya, 1 1/2 liter bab.

Pribó községben adakoztak: Cseh Pál 20 l. roz. Csah János 20 l. burgonya. Vanécsik István 30 l. burgonya. Csah Pál 15 l. burgonya. Id. Svergo János 15 l. burgonya, 1 l. bab. Bodnár János 20 l. burgonya. Varga János 1 l. bab. Ganyor Pál 10 l. burgonya, 1 l. bab. Ganyor György 10 l. burgonya, 1 l. bab. Haz Mária 1 l. bab. Kovács János 10 l. burgonya, 1 l. bab. Iván Mihály 10 l. burgonya, 1 l. bab. Ivary András 20 l. burgonya, 2 l. bab. Iván János 6 l. roz. Ifj. Svergo János 15 l. burgonya.

Cserencsény községben adakoztak: Balik Pál 2 l. bab. Vajda János 2 l. bab. Vajda Mária 2 l. bab. Czimermann Mihály 2 l. bab. Czimermann János 2 l. bab. Varga Zsuzsi 2 l. bab. Ondrovai Pál 2 és fél l. bab. Halosi Pál 3 l. bab. Czaban Jánosné 2 l. bab. Majos Jánosné 2 l. bab. Szarvas János 1 l. bab. Liptai Julia 2 l. bab. Hirko András 3 l. bab. Kaszác János 2 l. bab. Benedek János 3 l. bab. Duzik Mária 2 l. bab. Kludinyi Lajos 10 l. buza. Krman Lajos 2 kor. Liptai Sámuel 1 kor. Özv. Kovács Andrásné 1 kor. Neuman Náthán 60 fill. Nagy Béla 1 kor. Polyki Jánosné 48 fill. Lptai János 1 l. bab. Dudás Pál 5 l. bab. Czaban András 2 l. bab, 5 l. pse. Laszkos Pál 5 l. pse. Magyar György 7 l. pse. Liptai András 3 l. pse. Vajda János 6 l. pse. Czaban György 3 l. pse. Fábí András 2 l. bab, 8 l. pse. Tar Lászlóné 6 l. pse, 2 l. bab. (Folytatjuk.)

A magyar szent korona orsz. vörös-kereszt egyl. rimaszombati városi választmánya.

Kiadó lakás, eladó ház.

Az **Andrássy-ut 3. szám** alatti telken lévő egy utcai fronttal bíró és egy udvari lakóház szabad kézből eladók. — **Ugyanott** egy négy szoba és mellékhelyiségekből álló lakás **1915. május hó 1-től** kiadó. Értesítést ad **dr. Institóris Endre** ügyvéd **Rimaszombatban.** 1—*

Könyv bekötéseket

a legrövidebb idő alatt izléses :: sen, jutányos áron eszközöl ::

id. Rábely Miklós Fia könyvkötészete

RIMASZOMBAT, Erzsébet-tér 9.

KASZINÓ-ÉPÜLET.

Árverési hirdetmény.

A czakói róm kath. és ev. ref. egyház jövő évi **január hó elsejétől** **korcsma- és bolthelyiségét**

italmérési joggal együtt 6 (hat) évre bérbe adja és erre folyó évi **november hó 16-ikának** délelőtti 10 órájára nyilvános árverést hirdet.

Bővebb értesítés nyerhető alulírott gondnokoknál. 2—2

Czakó, 1914. október hó.

Szalai Nétus, r. k. egyh. gondnok.

Balyo Bálint, ref. egyh. gondnok.

Mielőtt butort vásárolna

ne mulassza el saját érdekében megtekinteni

Özv. Benkó Jánosné

gömörm. legrégibb és legnagyobb butortelepét. **Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca**

Tulzsfolt raktárai folytán ajánlja a legmodernebb ebédülőket: paliszander, mahagoni, tölgyfa stb. színekben, valamint a legmodernebb román-stílu tölgyfa ebédülőket. — Hálószobákat: mahagoni, cseresznye, kőris, fehér madárjávör és különböző külföldi faneműekben is. — Uri szobákat a legmodernebb stílekben, iroda berendezéseket, amerikai íróasztalokat **önköltség áron.**

Továbbá függönyöket, ágyterítőket, szőnyeget kiadás miatt a **beszerzési áron alul.**

Azonkívül saját kárpites műhelyemben készült mindenféle párnázott butorokat, úgymint: ebédülődiványok, fotelék, angol bőrgarnitúrák, matracok stb. Minthogy raktárainban csakis elsőrendű árut tartok, azok szolid és tartós kivitelezéssel szavatolok.

Hogy ez nem üres reklám, tekintse meg minden vételkényszer nélkül raktárainkat, hogy a nagy választékról és a butorok szép és szolid kiviteléről és a rendkívül olcsó árakról meggyőződjön. A butorok legnagyobb része saját asztalos műhelyemben készül. — Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is adok.

Egyben van szerencsém a t. közönség szíves figyelmébe ajánlani **temetkezési vállalatomat és koporsó-raktáramat**, ahol nagy készletet tartok mindenféle érc- és fakoporsókban, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékekben és felszerelésekben és így azon helyzetben vagyok, hogy temetkezéseket, valamint a vele járó összes teendőket a legdisztesebbtől a leg egyszerűbbig jutányos árak mellett elvégezhessem.

Temetkezéseket vidékre is elvállalok, valamint hullaszállításokat is. 9—*

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdásztanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud, **könyvkötőtanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába

Hirdetéseket

e lap részére elfogad

a **kiadóhivatal**

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.